

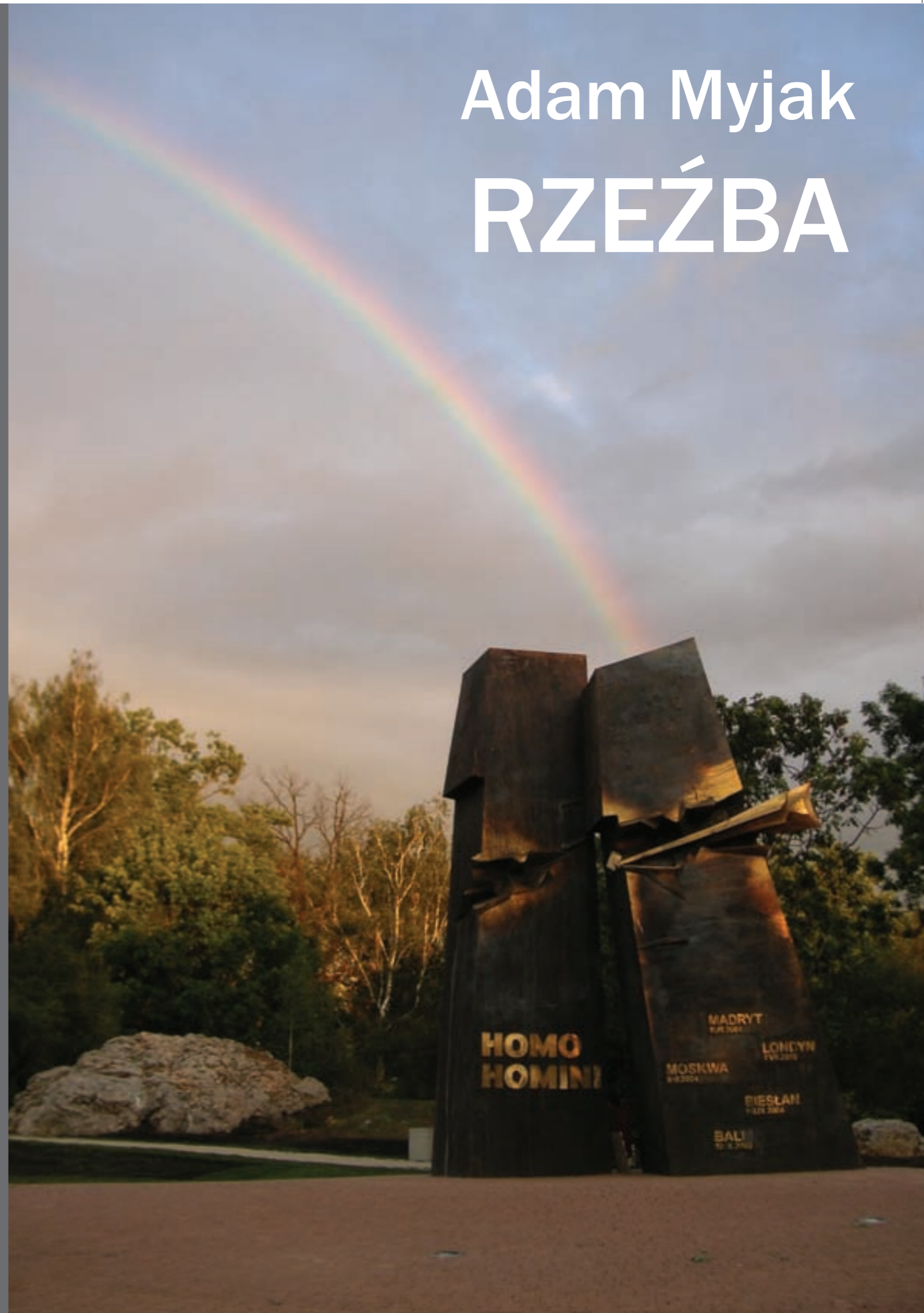
Ignaci Myjak

Wincencik Myjak

ADAM MYJAK - RZEŹBA

Adam Myjak RZEŹBA

Adam Myjak

RZEŹBA

Uniwersytet Jana Kochanowskiego w Kielcach
Biblioteka Uniwersytecka

Kielce 2015

Pracownia w Zalesiu, 2002

wystawa czerwiec-lipiec 2015
Biblioteka Uniwersytecka w Kielcach

Pod Honorowym Patronatem Prezydenta Miasta Kielce Wojciecha Lubawskiego
oraz Rektora Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach
prof. Jacka Semaniaka

Szanowni Państwo,

Adam Myjak to wybitny polski rzeźbiarz i pedagog. Artysta niezwykle. Autor kilkudziesięciu wystaw indywidualnych krajowych i zagranicznych. Twórca licznych realizacji pomnikowych, medalierskich i scenograficznych. Laureat Nagrody Miasta Kielce.

Jestem wdzięczny pomysłodawcom wystawy, Bibliotece Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, że stworzyli nam tak wspaniałą okazję do spotkania z artystą i jego pracami. To dla Kielc szczególnie ważne wydarzenie, również ze względu na związki twórcy z regionem i naszym miastem. Kielczanie pamiętają i są wdzięczni za realizację pomnika Homo Homini - pierwszego w Europie monumentu, upamiętniającego atak terrorystyczny na World Trade Center 11 września 2001 roku, który stanął w Kielcach w 2006 roku. Właśnie wtedy z naszego miasta popłynęło w świat głośne przesłanie o potrzebie pokoju, tolerancji i solidarności, o sprzeciwie wobec aktów terroryzmu.

Jestem przekonany, że wystawa prezentująca dorobek artystyczny Profesora Adama Myjaka spotka się z ciepłym odbiorem kielczan i stanie się inspiracją dla młodych twórców.

Wojciech Lubawski
Prezydent Kielc

Wystawa dzieł Adama Myjaka w murach Uniwersytetu Jana Kochanowskiego to szczególne wydarzenie dla naszej społeczności akademickiej. Profesor Adam Myjak to wybitny polski artysta, rzeźbiarz, autorytet, który z najwyższą umiejętnością łączy swoje talenty artystyczne i pracę dydaktyczno-organizacyjną.

Pan Profesor jest laureatem wielu nagród. W 1983 roku uzyskał wyróżnienie w ogólnopolskim konkursie na pomnik powstania warszawskiego; w 1987 roku - nagrodę honorową X Międzynarodowej Sztuki Krajów Nadbałtyckich (Rostock); w 2005 roku został odznaczony przez Ministra Kultury Waldemara Dąbrowskiego Złotym Medalem Zasłużony Kulturze Gloria Artis.

Wystawa to niezwykła okazja do prezentacji Jego twórczości artystycznej. Dorobek Adama Myjaka znany jest i ceniony zarówno w Polsce, jak i na świecie. Jego dzieła są podziwiane i budzą uznanie zarówno wśród znawców sztuki, jak i wrażliwych na piękno.

Mam nadzieję, że wystawa będzie się cieszyć dużym zainteresowaniem ze strony nie tylko mieszkańców Kielc, a przede wszystkim ze strony studentów Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach.

Jacek Semaniak
Rektor Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach

Serdecznie zapraszam Państwa do Galerii Biblioteki Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach na wystawę rzeźb Profesora Adama Myjaka.

Nam, kielczanom, znany jest przede wszystkim jako autor dzieła o niezwykłej sile wyrazu - pomnika Homo Homini - upamiętniającego ofiary zamachów terrorystycznych na świecie. Teraz mamy zaszczyt i przyjemność gościć w Galerii Uniwersyteckiej inne dzieła rzeźbiarskie Adama Myjaka. Realizacja wystawy, która jest ważnym wydarzeniem artystycznym dla miasta i naszej Galerii, nastąpiła przy zaangażowaniu i współudziale Urzędu Miasta w Kielcach.

Adam Myjak to artysta, którego dzieła nikogo nie pozostawiają obojętnym. Życzę Państwu niezapomnianych przeżyć i wrażeń podczas oglądania wystawy.

Henryk Suchojad
Dyrektor Biblioteki Uniwersyteckiej w Kielcach

FUTUROLOG

TADEUSZ KONWICKI

Rzeźby Adama Myjaka po raz pierwszy zobaczyłem przed paru laty na Festiwalu Gwiazd w Międzyzdrojach. W tych migotliwych gwiazdozbiorach nadmorskich wystawa rzeźb Myjaka okazała się dla mnie i moich przyjaciół niewielką galaktyką skupionej myśli i ascetycznego studium kształtu, formy, przestrzeni intymnej wokół człowieka. Mnie się wydaje, że rzeźba jest królową sztuk plastycznych. Jej powściągliwość, głęboki amysł i coś z przecucia tajemnic czasu albo nieistnienia czasu budzą we mnie zawsze dziwny niepokój i potrzebę reasumpcji własnego losu. Może to się bierze i z tego, że rzeźba jest najdawniejszym dokumentem naszego pobytu na tej niezbyt okazałej planecie. Prace Adama Myjaka są monotematyczne w szlachetnym sensie tego słowa. Myjak najczęściej studiuje – o dziwo – ludzką głowę, ten zdumiewający organ, któremu zawdzięczamy nasze szczęśliwe i nieszczęśliwe przygody na prowincjonalnym skraju kosmosu. Myjak nie opisuje ludzkich fizjonomii, on je utrwała w materiale rzeźbiarskim w kontekście naszej wiedzy o nas samych i rewelacyjnych odkryć współczesnej nauki. Mam wrażenie, że wiele tych twarzy Myjaka jest zatartych albo przesłoniętych falami cząstek, które dopiero jutro poznamy. I co dziwne, ja te twarze skądś dobrze znam. I widzę w nich oblicze mego przyjaciela Gustawa Holoubka. I poznaję z nich jego magiczną charyzmę, jakąś niezwykłą siłę, której dorobiliśmy się w mozolnym rozwoju naszego gatunku. Adam Myjak gdzieś kiedyś zobaczył dzisiejszy świat i zapamiętał go na zawsze. Mały wszechświat kształtów, form, zmiennej przestrzeni i powietrza, które też jest materią. I Adam Myjak chce nam coś powiedzieć o naszej przyszłości, o losach człowieka świadomie zdomowionego w kosmosie.

FUTUROLOGIST

TADEUSZ KONWICKI

I first saw Adam Myjak's sculptures several years ago during the Festival of Stars in Międzyzdroje. Among these flickering seaside galaxies, the exhibition of Myjak's sculptures was to my friends and me a cluster of concentrated thought and ascetic shape and form study, the study of man's intimate space. I believe that sculpture is the queen of the visual arts. Its restraint, deep thought and a sense of the mystery of time, or the non-existence of time, have always inspired strange anxiety in me, have made me eager to ponder my destiny again. This may also be because sculptures are the most ancient documents of our stay on this rather unimposing planet. Adam Myjak's works are monothematic in the noble sense of the word. Strangely enough, Myjak most often studies the human head, this amazing organ to which we owe our fortunate and unfortunate adventures on the provincial outskirts of the universe. Myjak does not describe human physiognomies; he fixes them in sculptor's material in the context of our knowledge of ourselves and the sensational discoveries of contemporary science. I have the impression that many of Myjak's faces are blurred or veiled by the waves of particles, of which we shall only learn tomorrow. Strangely enough, I recognise in them the countenance of my friend Gustaw Holoubek. I recognise in them his magic charisma, this remarkable strength that we have developed during the toilsome progress of our species. Adam Myjak must have seen the world of today somewhere some time ago, and he has remembered it forever. The small cosmos of shapes, forms, changing space and the air that is likewise matter. Adam Myjak wants to tell us something about our future, about the destiny of man who has consciously made himself feel at home in the universe.

Z cyklu „Kolumny” (fragment), brąz, 2005

Z cyklu „Kolumny”, drewno polichromowane, 2007–2010

Z cyklu „Kolumny”, drewno polichromowane, 2007–2010

Z cyklu „Figury”, drewno polichromowane, 2002–2005

Z cyklu „Figury”, drewno polichromowane, 2002–2005

Z cyklu „Kolumny”, brąz, 2005

Portret X, granit, 2005-2010

Z cyklu „Inspiracje”, granit, 2005–2010

Rzadko używam w pracy narzędzi, staram się pracować gołymi rękami, najpewniej kształtuję materiał, gdy czuję go pod palcami. Tworzywo jest wtedy najbardziej posłuszne, rzeźba staje się zapisem nie tylko mojej idei, ale również mojej pracy. Interesuje mnie forma dzika, rozwichrzona, przechodząca w surowe bryły. Forma, którą materia rozsadza od wewnątrz, strzępi, wybija z geometrycznych praw i prawidłowości, forma pętająca osaczającą materię, rozwierająca się i napinająca. Chciałbym wydobyć dramat tych brył. (...) Szukam znaku, który pobudzałby wyobraźnię, zmuszał do refleksji nad sobą i światem, znaku, który wdarłby się w duszę i zostawił ślad w ludzkiej pamięci. (...) Nigdy nie mogę powiedzieć, że zrobię rzeźbę, ja ją robię. Nie mogę powiedzieć, że osiągnę cel, satysfakcję daje mi samo szukanie. A. Myjak, Rzeźba i praca, „Orientacje”, XII.1970-I.1971.

Z cyklu „Nadzieja”, stiuk polichromowany, 2000

Z cyklu „Nadzieja”, stiuk polichromowany, 2000

Z cyklu „Figury niespokojne”, brąz, 2012-2013

Z cyklu „Figury niespokojne”, brąz, 2011

Z cyklu „Sen”, terakota, 2005-2006

Mój debiut przypadł na lata siedemdziesiąte. Był to czas konceptualizmu, nowych struktur w sztuce. Figuracja popadła w niełaskę. Ludzki wizerunek nie był w modzie. Mnie ciągnęło w tym kierunku. Świadomie nawiązywałem do tego nurtu. Artysta nie może sztucznie wymyślać siebie. Twórczość bierze się z wewnętrznej potrzeby. Niektórzy krytycy byli nieufni wobec moich pierwszych poczynań. Trzeba szukać nowych dróg, podpowiadali. A dla mnie nowe – to inne. Chodzi przecież o twórczość osobistą, o własną interpretację. W kształcie każdej rzeźby kryje się moja wrażliwość, mój świat wewnętrzny, mój instynkt, moje przemyslenia i emocje.

B. Henkel, Adam Myjak: rzeźba ma ciało i duszę, "Kobieta i Życie" nr 9, 28.II.1990.

Z cyklu „Nadzieja”, drewno polichromowane, 2005

Z cyklu „Inspiracje”, granit, 2005–2010

Najpierw rodzi się pomysł, idea, koncepcja. Nie mogę powiedzieć, że mam rzeźbę zaprojektowaną do końca. W trakcie pracy wszystko się przetwarza. Pierwszy sygnał powstaje w kontekście do innych rzeźb i jest ich następstwem. Cały czas podążam za instynktem niemal zwierzęcym. Oczywiście, gdy człowiek ma już kilka prac może nawet sam budować swoją filozofię.
Z artystką rozmawia W. Wierzchowska w: Adam Myjak. Rzeźba. (kat. wyst.), Ośrodek Propagandy Sztuki, Łódź, XII.1988; Arsenał, Poznań, I-II.1989; Galeria Awangarda

Z cyklu „Kolumny”, beton, brąz, 1993

Pracownia w Zalesiu, 2015

Z cyklu „Figury niespokojne”, brąz, 2011

Z cyklu „Figury”, brąz, 1998

Z cyklu „Figury”, Dekada, brąz, 2010

Wystawa w CRP Orońsko, 2015

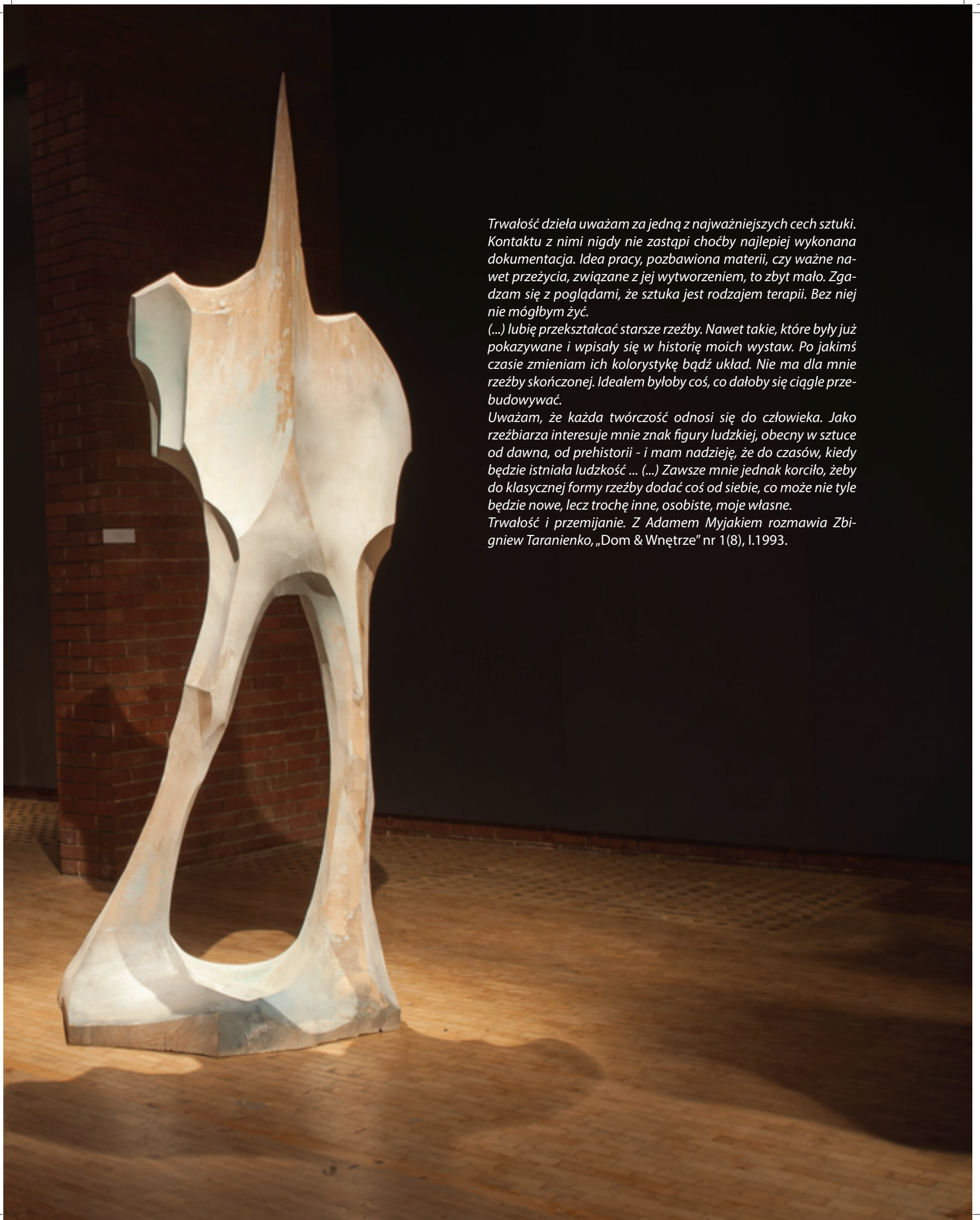

Portret X, terakota, 2015

Wystawa w CRP Orońsko, 2015

Trwałość dzieła uważam za jedną z najważniejszych cech sztuki. Kontakt z nimi nigdy nie zastąpi choćby najlepiej wykonana dokumentacja. Idea pracy, pozbawiona materii, czy ważne nawet przeżycia, związane z jej wytworzeniem, to zbyt mało. Zgadzam się z poglądami, że sztuka jest rodzajem terapii. Bez niej nie mógłbym żyć.

(...) lubię przekształcać starsze rzeźby. Nawet takie, które były już pokazywane i wpisały się w historię moich wystaw. Po jakimś czasie zmieniam ich kolorystykę bądź układ. Nie ma dla mnie rzeźby skończonej. Ideałem byłoby coś, co dałoby się ciągle przebudowywać.

Uważam, że każda twórczość odnosi się do człowieka. Jako rzeźbiarza interesuje mnie znak figury ludzkiej, obecny w sztuce od dawna, od prehistorii - i mam nadzieję, że do czasów, kiedy będzie istniała ludzkość ... (...) Zawsze mnie jednak korciło, żeby do klasycznej formy rzeźby dodać coś od siebie, co może nie tyle będzie nowe, lecz trochę inne, osobiste, moje własne.

Trwałość i przemijanie. Z Adamem Myjakiem rozmawia Zbigniew Taranienko, „Dom & Wnętrze” nr 1(8), l.1993.

Zamieranie II, terakota, 1974

Z cyklu „Inspiracje”, terakota, 2015

Portret X, terakota, 2015

Z cyklu „Figury”, drewno polichromowane, 2002–2005

Z cyklu „Figury”, drewno polichromowane, 2002–2005

Krzysztof Penderecki, stiuk polichromowany, 2013

W twórczości są takie momenty, że trzeba przeciwstawić się nawet temu, co się robi, zrobić coś wbrew swojej artystycznej osobowości. Zobaczyć siebie z drugiej strony (...) I jednocześnie nie ufać sobie. Sztuka jest według mnie rodzajem nieufności. Nie ufać sukcesom, nawet tej „Sztandarowej dwudziestce”, w której się znalazłem. Kiedy rzeźbię, chodzę wokół tego, poprawiam, doszlifowuję, i jestem pewny. Czasem czuję, że pracuję na półobrotach, nieprawidłowo uderzam, nie w te struny co powinienem. To trwa całe dni. Aż nagle przychodzi dzień, kiedy wiem. Odcinam miejsce, gdzie zrobiłem coś źle i oślniewa mnie, że tak trzeba było od początku.

Najbardziej lubię rzeźbić stare twarze. Wtedy są one najciekawsze, czas naniósł na nie swoje sprawy, pomarszczył je i wyszlachetnił. Rozmaitość losów odbiła już na nich swoje piętno. Kiedy robię nacięcia na moich głowach, nie próbuję dodawać im ładunku dramatycznego, ale oddać dramatyzm istnienia. Jesteśmy przecież wydani na pastwę przedziwnego eksperymentu i każdy z nas został stworzony po to, żeby przeżyć największą z możliwych tragedii. Umrzeć. A równocześnie tłumaczymy swe istnienie, tworzymy rzeczy piękne, budujemy ludzką godność i szlachetność.
K. Banachowska, Adam Myjak: *niecierpliwie czekam na rzeźbę, „Sztandar Młodych”* nr 202, 25.VIII.1977.

Na temat B.L., terakota, 2014

Z cyklu „Maski”, brąz, 2010

Z cyklu „Inspiracje”, brąz, 2002

Wystawa w CRP Orońsko, 2015

Z cyklu „Figury”, brąz, 2010

Z cyklu „Figury niespokojne”, drewno polichromowane, 2005-2010

Z cyklu „Nadzieja”, drewno polichromowane, 2014-2015

Z cyklu „Nadzieja”, drewno polichromowane, 2014-2015

Portret X, terakota, 2015

Na temat K.P., terakota, 2015

Z cyklu „Inspiracje”, drewno polichromowane, 2005-2015

Z cyklu „Figury niespokojne”, drewno polichromowane, 2005-2015

Wystawa w CRP Orońsko, 2015

Pomnik HOMO HOMINI zrealizowany w latach 2005-2006 na zlecenie Prezydenta Miasta Kielce Wojciecha Lubawskiego, brąz

HOMO HOMINI

MADRYT
11.III.2004

LONDYN
2.VII.2005

MOSKWA
6.II.2004

BIESŁAN
13.IX.2004

2011

35, Red Bank

R. Steiner, 56, New

901

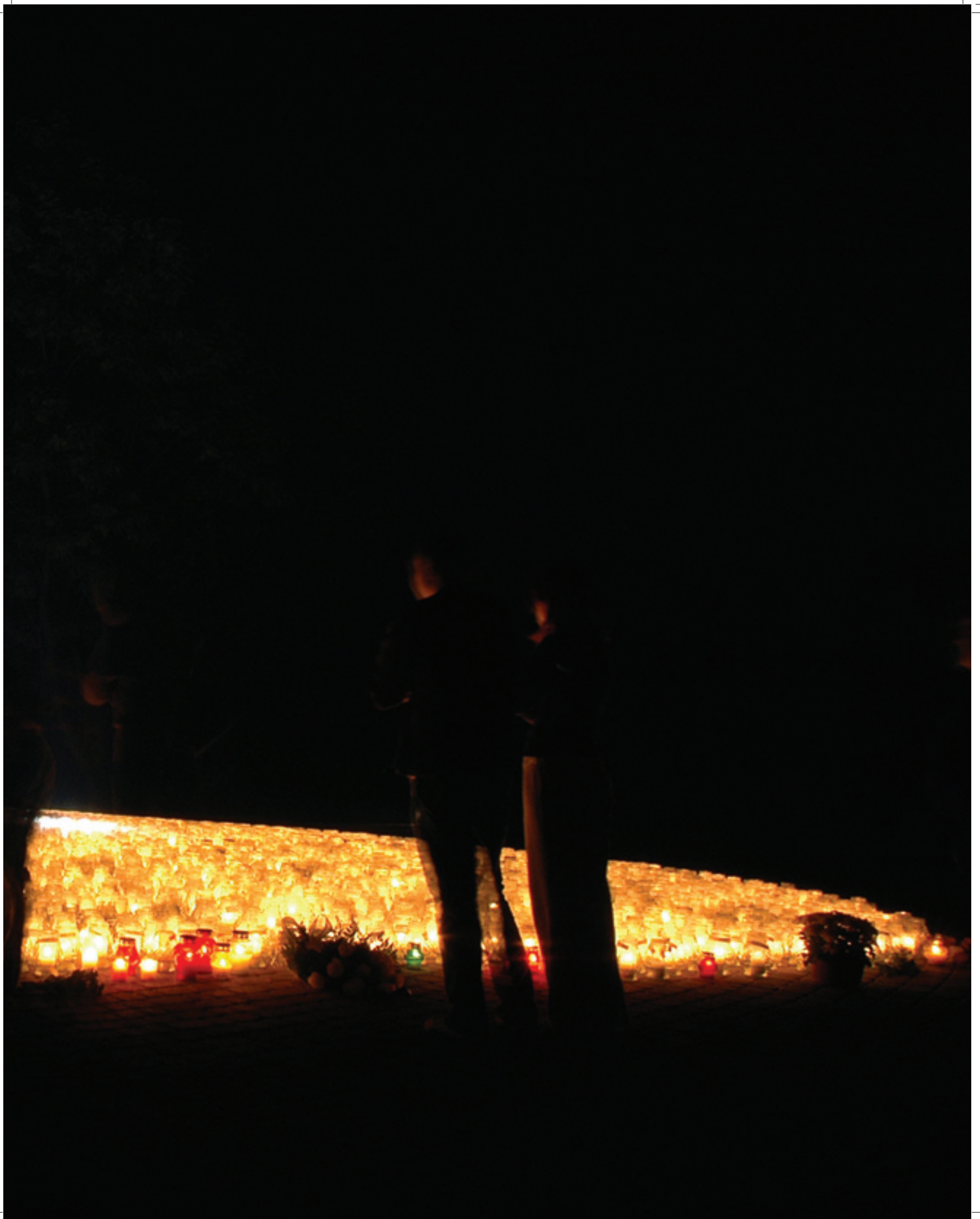
Clive Thomas

York, N.Y., USA

Mary

**HOMO
HOMI**

MADRYT
11.11.2004

ANDY
11.11.2004

Wilmington, N.C.
Joyce Smith, B.S.
11.11.2004

Uroczyste odsłonięcie pomnika HOMO HOMINI 11.09.2006 r.

ADAM MYJAK - BIOGRAFIA

Urodził się 3 stycznia 1947 roku w Starym Sączu z ojca Antoniego i matki Reginy z domu Borczuch. Od wczesnych lat przejawiał wybitny talent plastyczny znakomicie rysując i malując. W 1965 roku zdał maturę w Liceum Ogólnokształcącym im. Długosza w Sandomierzu, gdzie przenieśli się rodzice. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Rzeźby warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych w pracowni prof. Stanisława Kulona. Nie ograniczył się do pracowni jednego mistrza i kontynuował naukę także u prof. Stanisława Słoniny, prof. Zofii Demkowskiej i prof. Bohdana Chmielewskiego. Po ukończonych studiach rozpoczął pracę pedagogiczną na macierzystej uczelni jako starszy asystent w pracowni prof. Stanisława Kulona. W 1990 roku uzyskał stanowisko profesora ASP, a we wrześniu 1996 roku otrzymał tytuł profesora zwyczajnego. Prowadzi Pracownię Rzeźby na Wydziale Rzeźby ASP w Warszawie. Ponadto kieruje Zakładem Rzeźby na Wydziale Artystycznym UMCS w Lublinie.

W latach 1990-1996 i 1999-2005 pełnił przez cztery kadencje funkcje Rektora Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. W 2012 roku ponownie objął to stanowisko.

We wrześniu 2005 roku został odznaczony Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” za wybitne osiągnięcia artystyczne. Od 2009 roku jest czynnym członkiem Polskiej Akademii Umiejętności.

Debiut artystyczny Adama Myjaka przypada na pokolenie określane mianem Nowej figuracji lat 70. w polskiej sztuce.

Swą działalność wystawienniczą rozpoczął bardzo wcześnie, bo już w roku 1970 odbyła się pierwsza indywidualna wystawa prac Artysty w Galerii Rzeźby w Warszawie. Pokazano na niej 20 rzeźb wykonanych z gliny ceramicznej. W 1971 roku na III Ogólnopolskiej Wystawie Rzeźby Młodych otrzymał medal i stypendium twórcze Ministerstwa Kultury i Sztuki.

W 1977 roku reprezentował sztukę polską na XIV Międzynarodowym Biennale Rzeźby w Antwerpii. W latach 1979-1981 przebywał na stypendium im. Wilhelma Lehmbrucka w Niemczech. 14 października 1984 roku z okazji obchodów 100-lecia ogłoszenia Uniwersału Połanieckiego odbyła się uroczystość odsłonięcia w Połancu pomnika Tadeusza Kościuszki autorstwa Adama Myjaka. W tym

samym roku otrzymał wyróżnienie w konkursie na projekt pomnika Powstania Warszawskiego.

W 1993 roku zaprezentował swoje prace w foyer Teatru Wielkiego w Łodzi. Wystawa uświetniła premierę opery Krzysztofa Pendereckiego pt. „Ubu rex”. 21 grudnia 1996 roku wystawa rzeźb Adama Myjaka i Alfonsa Karnego zainauguowała działalność nowej galerii „Przy Operze”, mieszczącej się w foyer Teatru Wielkiego w Warszawie. W 2002 roku zakończyły się trwające 3 lata prace nad realizacją Kwadrygi Apollina, monumentalnej rzeźby z brązu autorstwa Adama Myjaka i Antoniego Janusza Pastwy. Rzeźba zdobi fasadę Teatru Wielkiego - Opery Narodowej w Warszawie.

Adam Myjak ma w swym dorobku projekt pomnika Homo Homini, upamiętniającego ofiary zamachów terrorystycznych na świecie. Monument został odsłonięty w 2006 roku w Kielcach w piątą rocznicę ataku na World Trade Center w Nowym Jorku. W tym samym roku odbyła się wielka wystawa indywidualna w Narodowej Galerii Sztuki „Zachęta” w Warszawie, a następnie w 2007 roku w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku. W 2012 roku Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie zorganizowała retrospektywną wystawę rzeźb Artysty z okazji 40-lecia pracy twórczej.

Adam Myjak swą osobowością wywarł ogromny wpływ na obraz rzeźby polskiej XX i XXI wieku.

opracowała: Maria Kurpik

ADAM MYJAK - BIOGRAPHY

He was born in Stary Sącz on January 3, 1947, as a child of Antoni and Regina née Borczuch. From an early age he displayed outstanding artistic talent, as evidenced by his excellent drawings and paintings. He graduated Jan Długosz Secondary School in Sandomierz in 1965. In October of the same year, he began to study at the Faculty of Sculpture, Academy of Fine Arts in Warsaw, Professor Stanisław Kulon's studio. As soon as two years later he won Second Prize for the best student work. As a student, he did not confine himself to the studio of one master and continued his education in the studios of Professors Stanisław Slonina, Zofia Demkowska and Bohdan Chmielewski.

On June 11, 1971, he received an honors degree at Professor Bogdan Chmielewski's studio, and after graduating he began teaching at his alma mater, at the Faculty of Sculpture, Professor Stanisław Kulon's studio, as Senior Assistant. In 1988, he was appointed Associate Professor (docent) of the Warsaw Academy of Fine Arts, and in 1990, obtained the position of Professor. In September 1996, he received the title of Professor ordinarius. He has run the Studio of Sculpture at the Faculty of Sculpture, Academy of Fine Arts in Warsaw. He is also a head of the Department of Sculpture at the Faculty of Arts, Maria Curie-Skłodowska University in Lublin.

In 1990–1996 and 1999–2005, he was elected twice for a double term as Rector of the Academy of Fine Arts in Warsaw and most recently, in 2012, again assumed the office.

In September 2005, he was awarded the Gold Medal for Merit to Culture – Gloria Artis for outstanding artistic achievement, his activity and contribution to culture.

In 2009, he became an active member of the Polish Academy of Learning.

Adam Myjak's artistic debut coincided with the generation known as the New Figuration of the 1970s in Polish art.

He began to exhibit his work very early, as his first solo exhibition was held at the Gallery of Sculpture in Warsaw in 1970. It consisted of 20 sculptures made of ceramic clay. In 1971, at the Third National Exhibition of Young Sculpture, he was awarded a medal and a scholarship from the Ministry of Culture and the Arts.

Subsequent years have seen intensive work on fur-

ther exhibitions and it was the time that brought a series of successive prizes and awards. He was a co-founder of the movement "For improvement" ("O poprawę") and editor of the art magazine *Nowy Wyrz*, until 1980. In 1975, he began working with the student bimonthly *Orientacje*, where his responsibilities included developing visual concepts for the magazine publications.

In 1977, he represented Polish art at the 14th International Sculpture Biennial in Antwerp. In 1979–1981 he was a Wilhelm Lehbruck scholar in Germany.

On October 14, 1984, to celebrate the 100th anniversary of the Proclamation of Połaniec, a monument to Tadeusz Kościuszko by Adam Myjak was unveiled in Połaniec. In the same year Adam Myjak received special mention in the competition for the memorial to the Warsaw Uprising.

In 1993, he exhibited his works in the foyer of the Grand Theatre in Łódź. The exhibition accompanied the premiere of Krzysztof Penderecki's opera *Ubu Rex*, and on December 21, 1996, an exhibition of sculptures by Adam Myjak and Alfons Karny inaugurated the new "At the Opera" Gallery, located in the foyer of the Grand Theatre in Warsaw. The year 2002 is the moment of completion of the project lasting more than three years, and of the ceremony of the unveiling of the Quadriga of Apollo, a monumental bronze sculpture that decorates the façade of the Grand Theatre – Polish National Opera in Warsaw. Its authors are Adam Myjak and Antoni Janusz Pastwa.

In 2006, *Homo Homini*, a monument by Adam Myjak was unveiled in Kielce, dedicated to the terrorist attack on the World Trade Center in New York. In the same year his major solo exhibition was held at Zachęta, Warsaw, and another one at the Centre of Polish Sculpture in Orońsko in 2007. The National Gallery of Art in Sopot held a retrospective exhibition of sculptures on the occasion of the 40th anniversary of the artist's creative work, in 2012.

Adam Myjak serves as Chairman of the International Jury of the competition for the monument to the Smolensk Crash.

Adam Myjak's personality has had a huge impact on the image of Polish sculpture of the twentieth and twenty-first centuries, and as educator, he has a number of distinguished alumni to his credit.

translation by Piotr Szymor

**Gorące podziękowania dla
Prezydenta Miasta Kielce, Wojciecha Lubawskiego
Wiceprezydenta Miasta Kielce, Czesława Gruszewskiego
i dyrektora Biblioteki Uniwersyteckiej, dra Henryka Suchojada**

H. Myjak

Projekt graficzny i przygotowanie do druku:
Tomasz Myjak

© Adam Myjak

Zdjęcia:
Erazm Ciołek, Agata Ciołek, Czesław Gruszewski, Tomasz Myjak

Wydawca:

Biblioteka Uniwersytecka w Kielcach
ul. Świętokrzyska 21e, 25-406 Kielce

Druk:
APLA Spółka Jawna

ISBN 978-83-922308-7-8